

Lad mig stå fast, at afgørelsen ikke umiddelbart ændrer retstilstanden her i Danmark. Der er tale om to meget konkrete afgørelser. EF-Domstolen besvarer spørgsmål fra en domstol i Luxembourg om, hvordan man skal fortolke EF-retten, og det er nu op til domstolen i Luxembourg at anvende EF-Domstolens svar i de konkrete tilfælde, den behandler. Disse såkaldt præjudicielle afgørelser har således ingen direkte virkning for Danmark.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge, om statsministerens svar skal forstås sådan, som det også oplyses i Information den 2. maj, at sundhedsministrene i EU har tænkt sig at anvende en meget, meget restriktiv fortolkning af denne dom. De vil altså ligesom prøve at reparere på skaden ved at udbrede en forestilling om, at det kun er to helt konkrete punkter og ikke andre, som er omfattet af dommen.

Men jeg vil godt spørge statsministeren, om det ikke er korrekt, at dommen faktisk fastslår, at en patient kan kræve, at sygesikringen i hjemlandet skal betale for behandling i udlandet, også på andre områder end de to specifikke eksempler, statsministeren nævnte. Og er det ikke at stikke hovedet i busken fra sundhedsministerens og statsministerens side, hvis man forestiller sig, at man kan undvige problemet ved at foretage denne fortolkning, når man godt ved, at der kan opstå nye sager – hvis f.eks. en dansk patient klager over ikke at kunne få penge til en hofteoperation i Tyskland – og den danske stat kan tabe sagen ved EF-Domstolen? Stikker statsministeren ikke hovedet i busken i stedet for at tage fat om det grundlæggende problem, der ligger her?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er en præjudiciel dom, der nu skal følges op af domstolene i øvrigt, så jeg synes ikke, der er mere at sige om det. Da det er en præjudiciel dom, har den ikke direkte retsvirkning i Danmark. Så enkel er sagen, og lad os nu følge den videre skæbne, for så vidt angår de to meget konkrete tilfælde.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, statsministeren nogle gange har et noget sorgløst forhold til tilværelsen. Det så vi også, da EF-Domstolen sidste år afsagde en dom, der griber ind i konflikt- og strejkeretten.

Da fik vi også at vide, at den kun gjaldt for Frankrig, og den ville nok ikke gælde i en tilsvarende situation i Danmark.

Men er det ikke korrekt, at hvis en dansk patient går til et tysk privathospital og får foretaget en hofteoperation og derefter kræver, at den danske sygesikring skal betale det samme, der skulle betales for en dansk hospitalsbehandling, kan vedkommende patient gå til EF-Domstolen? Er det ikke korrekt, at vi risikerede at tabe sagen? Og ville det ikke være klogere, hvis statsministeren sikrede sig, at noget sådant ikke kunne ske og fik skabt et klart retsligt grundlag for, at det ikke kunne ske, f.eks. ved at vedtage et direktiv om, at det ikke kan ske, eller hvordan statsministeren nu ville løse problemet? Er det ikke temmelig uforsvarligt bare at lade stå til og så håbe, at det går nok? Vi ved jo godt, hvad hensigten er fra EF-Domstolens side, nemlig hele tiden at udvide grænserne for EU's magt.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Med hensyn til henvisningen til konflikten og EF-Domstolens beslutninger vedrørende konfliktret og strejkeret: Ærlig talt, hvorfor skal vi altid kun høre halvdelen af historien? Hvorfor siger man ikke, som sandt er, at den sag er klar?

Hele det klædeskab af spøgelse, vi sidste år blev præsenteret for, altså at EU kom og ødelagde strejkeretten og konfliktretten i hvert eneste land, er jo ikke sandt. Den sag er for længst ordnet. Der er ikke flere skeletter i det skab. Det er ikke sådan, at EU kan komme og gribe ind i en konflikt, og jeg kan forstå, at det ikke ville være særlig populært hos hr. Keld Albrechtsen og i øvrigt heller ikke hos mig. Men EU kan i hvert fald overhovedet ikke komme og blande sig i en dansk konflikt. Den sag er klar, og det synes jeg vi skulle starte med at fastslå.

Så har jeg kun at tilføje, at sundhedsministeren følger denne sag meget nøje. Dels er han meget sund, dels er han meget opmærksom, og dels er han en meget dygtig minister. Han følger sagen meget nøje, og det er ikke sådan, at vi på nogen måde siger, at det går nok. Vi følger sagen meget nøje, men vi kan altså ikke foregribe, hvordan de yderligere led i domstolsbehandlingerne kommer til at gå. Vi kan følge det nøje, vi er fuldt opmærksomme på vores interesser, og de vil selvfølgelig også blive varetaget helt korrekt.